

Tímto výrokem rozhodovala komise o tom, zda, jakým způsobem a kdy ukončen byl pracovní poměr mezi členy a náhradníky závodního výboru s jedné strany a stěžující si firmou s druhé strany a jaké soukromoprávní závazky postihují stěžovatelku, poněvadž 30. září 1922 propustila je bez souhlasu žal. rozhodčí komise.

Tyto otázky spadají nesporně do oboru práva soukromého, o nichž, jak nss shora uvedeným nálezem také již vyslovil, nebyly rozhodčí komise citovaným zákonem zmocněny, aby rozhodovaly.

Také na tomto právním názoru trvá nss i dnes a odkazuje k důvodům nálezu, jak mu to § 44 j. ř. dovoluje.

Žal. komise, rozhodovavši přece o těchto otázkách, vybočila zřejmě z mezí určených její působnosti cit. zákonem, její rozhodnutí jest nezákonné, i bylo je, ježto nss zkoumaje rozhodnutí správního úřadu musí k jeho příslušnosti přihlédnouti z povinnosti úřadu, v této druhé části zrušiti podle § 7 zák. o ss přes to, že nepříslušnost rozhodčí komise po této stránce namítána nebyla.

Č. 2591.

Dovozní poplatky. — Řízení před nss-em: Stvrzenka ministerstva obchodu o předpisu surtaxy k manipulačnímu poplatku z dovozního povolení jest rozhodnutím správního úřadu ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 30. června 1923 č. 11.740.)

Věc: Firma Spolek pro chemickou a hutní výrobu v Karlových Varech proti ministerstvu obchodu o předpis zvláštní dávky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí ze 7. října 1922 č. stvrzenky 11.907 zrušuje se pro vady řízení, stížnost ze 6. prosince 1922 odmítá se jako nepřipustná.

Důvody: Spolek pro chemickou a hutní výrobu v K. V. podal nss-u stížnost, ve které uváděl, že mu z povoleného dovozu čistého benzolu k jeho žádostem č. —, —, — vyměřena byla vedle obvyklého manipulačního poplatku zvláštní dávka (surtaxa) ve výši 255.000 Kč a dvakrát po 30.000 Kč., což stalo se stvrzenkou č. 11.907. Dle tvrzení st-le nebyl mu před tím doručen nějaký jiný výměr týkající se uvedené dávky.

Zapravení dávky stalo se dle stížnosti tím způsobem, že úřad částku tu odepsal z konta st-lova u úřadu.

Po té žádal stěžující si spolek za vrácení zmíněné dávky, ježto dovezeného benzolu nebylo použito v tuzemsku jako pohonného materiálu, nýbrž byl po zpracování na anilinový olej opět vyvezen.

Min. obchodu výnosem z 6. prosince 1922 zamítlo tuto žádost s podotknutím, že poplatek byl vyměřen správně na základě ustanovení § 3 zákona z 24. června 1920 č. 418 Sb., § 12 vl. nař. z 13. července 1920 č. 442 Sb. a § 4 nař. z 27. října 1921 č. 388 Sb., a není ustanovení, na základě kterého by mohl býti odepsán a vrácen, když dovezeného zboží použito bylo k výrobě předmětů vyvážených do ciziny.

Proti tomuto rozhodnutí a proti rozhodnutí obsaženému ve svrhu uvedené stvrzence podal st-l stížnost k nss, jenž o ní uvažoval takto:

Stížnost směřuje proti dvěma výrokům úřadu a to: proti jeho stvrzence č. 11.907 a pak proti odmítnutí žádosti za vrácení zapravené dávky z 6. prosince 1922 č. —. Stížnost proti tomuto posléze uvedenému rozhodnutí podanou musil nss odmítnouti jako nepřipustnou, neboť tím, že úřad výměrem ze 3. února 1923 č. — toto své rozhodnutí odvolal a je sám jeho existence zbavil, odpadl tento předmět stížnosti st-lovy, a následkem toho stala se stížnost jeho v tomto bodě bezpředmětnou.

Co se týče stížnosti proti stvrzence č. 11.907, bylo soudu dříve, než pristoupil ke zkoumání důvodnosti jednotlivých námitek proti výroku tomuto namířených, zkoumati, zda stvrzenka ona jest vůbec nějakým rozhodnutím správního úřadu naříkatelným stížností k nss dle § 2 zák. o ss.

Nss shledal, že tomu tak jest.

Z popisu stvrzenky předložené stranou — úřad koncept stvrzenky nepředložil — jde toliko na jevo, že firma podala tři žádosti č. —, —, — a že zvláštní dávka činí 255.000 K, 30.000 K a 30.000 K, celkem 315.000 K.

Jeví se tedy stvrzenka ona vyrozuměním strany, že za příčinou uvedených tří žádostí byla jí vyměřena zvláštní dávka ve výši tam uvedené.

Proti tomuto vyrozumění zajisté stížnost jest přípustnou, neboť vyměřením dávky mohlo býti zasaženo do subjektivních práv stěžujícího si spolku.

Že by vyrozumění ono bylo pouhým vyrozuměním o účetním provedení nějakého dřívějšího rozhodnutí v právní moc již vzešlého, jak tvrdí žal. úřad, soud neshledal, neboť úřad nějaké dřívější své rozhodnutí v příčině uvedené dávky, ač k tomu byl vyzván, nepředložil, a st-l tvrdí, že se mu před vydáním řečené stvrzenky žádného rozhodnutí nedostalo.

Jiná jest otázka, zda ono rozhodnutí ve stvrzence obsažené jest do té míry úplné, aby soud mohl jeho zákonnost prozkoumati.

V tom směru uznal nss, že zmíněný výrok úřadu jest tak kusý, že z něho není patrným ani skutkový základ, z něhož úřad vycházel, ani právní názor úřadu, zejména z něho není patrné, o jakou zvláštní dávku jde, a jak dospěl úřad k tomu, že jsou zde podmínky pro předepsání této zvláštní dávky vůbec, a zda výše její správně úřadem byla určena.

Vada ta jest vadou podstatnou, neboť znemožňuje nss-u přezkoumání zákonnosti nař. rozhodnutí a straně stěžuje obranu proti němu.

Bylo tedy rozhodnutí ve stvrzence obsažené zrušiti pro vady řízení.

Č. 2592.

Nemocenské pojišťování. — Čelední věci: I. Osoby zaměstnané ve služebním poměru v domácnosti nepodléhají povinnému